

Bijbelrooster: 'De gelijkenissen van de Heiland'

Dinsdag 18 november

Subthema: 'Het mosterdzaad'

Lezen: Mattheüs 13:31-33

Mattheüs 13:31

Een andere gelijkenis heeft Hij hun voorgesteld, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan het mosterdzaad, hetwelk een mens heeft genomen en in zijn akker gezaaid. Hetwelk wel het minste is onder al de zaden, maar wanneer het opgewassen is, dan is 't het meeste van de moeskruiden, en het wordt een boom, alzo dat de vogelen des hemels komen en nestelen in zijn takken.

Vandaag lezen we de gelijkenis van het mosterdzaad. Jezus is bezig met het onderwijs over het Koninkrijk der hemelen. En daarbij gebruikt Hij het beeld van het zaad van de zwarte mosterd. Het zaad is zo groot als een speldenknop. Het is het kleinste zaadje wat met het oog gezien kan worden. Als de mosterdplant volwassen is, is hij is de grootste onder de soortgelijke tuingewassen. Hij kan wel een hoogte van drie meter bereiken. De vogelen van de hemel nestelen in zijn takken. Dit beeld is bekend en wordt gebruikt om een machtig rijk mee te duiden, dat zijn onderdanen beschermt.

Wat wil Christus hiermee onderwijzen? Hij trekt een tegenstelling tussen het begin en het einde. Voor het oog is het mosterdzaadje klein, maar zijn einde is heerlijk. En zo is het ook met het Koninkrijk der hemelen. Een nietig begin. Straks gaan twaalf apostelen na de hemelvaart van Christus de heerlijke werken van het Koninkrijk der hemelen verkondigen. Maar om in het beeld van het mosterdzaad te blijven, de vogelen (= de volken) zullen zich nestelen in deze machtige en heerlijke boom. Dat begint op de Pinksterdag waar op één dag drieduizend zich nestelen in deze boom. En zo gaat de verkondiging van het Koninkrijk door. Nog steeds is er plaats!

Zingen: Psalm 105:5

Stelling: Ik zie de vervulling van dit Woord om mij heen.

Woensdag 19 november

Subthema: 'De vijgenboom'

Lezen: Lukas 13:6-9

Lukas 13:6

En Hij zeide deze gelijkenis: Een zeker man had een vijgeboom, geplant in zijn wijngaard; en hij kwam en zocht vrucht daarop, en vond ze niet. En hij zeide tot den wijngaardenier: Zie, ik kome nu drie jaren, zoekende vrucht op dezen vijgeboom, en vind ze niet; houw hem uit; waartoe beslaat hij ook onnuttelijk de aarde?

Jezus vertelt aan Zijn hoorders dat iemand een wijngaard heeft met daarin een vijgenboom. Het is de eigenaar te doen om de vruchten. Na verloop van tijd komt hij bij de vijgenboom. Zijn oog speurt naar vruchten, maar hij vindt geen vrucht! Een beeld wat we ook beluisteren in het Oude Testament. Denk aan de gelijkenis van de wijngaard (Jesaja 5). Ook toen was het volk zonder vrucht en nu weer! *Jezus is gekomen tot het Zijne, maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen.* Er werd al drie jaren gezocht naar vrucht en nog steeds waren er geen vruchten te vinden. Hierop komt het indringende bevel: de vijgenboom moet uitgegraven worden. Waarom zou hij de grond nog langer uitputten? Ze neemt maar ruimte in, zonder enige vrucht. En wat doet de wijngaardenier? Hij stemt er niet mee in. Hij vraagt om geduld: *Heer, laat hem ook nog dit jaar, totdat ik om hem gegraven en mest gelegd zal hebben.* Als er dan nog geen vrucht is, moet de boom worden uitgehouwen. Jezus confronteert Zijn hoorders hier met de vrucht op Zijn prediking. Zijn Woord wordt gezaaid, maar het draagt geen vrucht. Een ernstige spiegel ook voor jou. In jouw hart wordt dag in dag uit het zaad van het Woord (Christus) gezaaid. Omhels jij Zijn Woord? Of besla jij tot op dit moment nutteloos de aarde?

Zingen: Psalm 95:4

Vraag: Wat is onze plaats in de vruchtbare grond van Zijn gemeente?

Donderdag 20 november

Subthema: 'Onze verwachting'

Lezen: Lukas 12:42-48

Lukas 12:42

En de Heere zeide: Wie is dan de getrouwe en voorzichtige huisbezorger, dien de heer over zijn dienstboden zal zetten, om hun ter rechter tijd het bescheiden deel spijs te geven? Zalig is de dienstknecht, welken zijn heer, als hij komt, zal vinden, alzo doende.

In de vorige verzen riep Jezus op tot waakzaamheid. In deze woorden gaat het om trouw: een getrouwe en voorzichtige huisbezorger. Wat zegt Jezus in deze gelijkenis? Hij gebruikt het beeld van een heer die op het punt staat om te vertrekken. Eén van zijn dienstknechten vertrouwt hij de zorg voor het personeel toe. Hij moet hen van voedsel voorzien. Voert hij zijn opdracht uit naar behoren, dan wacht hem een beloning. Zo niet, dan wacht hem een verschrikkelijke straf. Petrus vraagt aan Jezus voor wie deze gelijkenis bestemd is. Het antwoord ligt in het horen van de gelijkenis. Het geldt ons allemaal. Hoe ga jij met onze geschenken gaven en talenten van de Heere om richting onze naaste? Die vraag wordt beantwoord op het moment dat Hij terugkomt. Voor wie heb jij geleefd? Voor jezelf of voor de Heere? Wordt jouw leven ten diepste beheerst door Zijn opdracht óf door jouw eigen interesse en belangen en genoegens? En welke verwachting hebben wij van de toekomst? Alleen wie leeft uit de verwachting van Christus' komst zal ondervinden dat de Heere rijk is aan barmhartigheid en ontferming. Voor een rijke houdt dat in, dat hij zich niet laat bedwelmen door zijn geld en goed, zijn hart niet op de rijkdom zet en daar niet voor leeft, maar wakker blijft. Je wordt geroepen om uit te zien naar Christus' komst. Laat Zijn komst bepalend zijn voor de wijze waarop jij met je bezit omgaat. Als het tegenzit, laat je daar niet door verbitteren, maar sterkt je hart met de verwachting van Christus' komst.

Zingen: Psalm 16:6

Vraag: Wanneer heb jij voor de laatste keer gebeden om Christus' komst?

Vrijdag 21 november

Subthema: 'De rijke man en Lazarus'

Lezen: Lukas 16:19-31

Lukas 16:19

En er was een zeker rijk mens, en was gekleed met purper en zeer fijn lijnwaad, levende allen dag vrolijk en prachtig. En er was een zeker bedelaar, met name Lazarus, welke lag voor zijn poort vol zweren.

Er zijn maar weinig mensen die zich realiseren wat de naam 'Lazarus' betekent. Dat is jammer, want die naam heeft ons iets te zeggen. De Heere Jezus heeft veel gelijkenissen uitgesproken. Maar zonder namen. Behalve in onze gelijkenis. Een rijke man en Lazarus. Zijn naam betekent: 'God helpt'. Deze bedelaar verwacht dus zijn hulp van de Heere. Lees de gelijkenis maar eens tegen de achtergrond van deze belijdenis. Mensen kunnen denken: prachtig als iemand op God vertrouwt, maar wat ondervindt hij daarvan? Zijn lichaam blijft bedekt met zweren. Niemand komt om zijn zieke lichaam te verzorgen. Hij kan niet eens zelf lopen. En daar ligt hij voor de poort. In de hoop wat eten te bemachtigen. Er is genoeg. Maar het blijft een vrome wens. Niemand brengt Lazarus één kruimeltje brood. Dat is nu het leven van de man die alles van God verwacht: Lazarus, God is mijn hulp. Opnieuw dringt dan de vraag: wat brengt deze verwachting? Christus geeft het antwoord: Lazarus sterft en wordt gedragen door de engelen in Abrahams schoot. Hij wordt een eregast bij het feestmaal waar Abraham gastheer is. En de rijke man? Hij heft zijn ogen op in de hel! Wat was zijn zonde? Hij leefde uitsluitend voor zichzelf. Nooit heeft hij met ontferming gezien op Lazarus. Elke dag passeerde hij zijn uitgestoken hand, maar hij ziet Lazarus niet eens. Lazarus doet er in zijn ogen niet toe. En dat is nu juist wel het geval! Wie Lazarus passeert als de rijke man, die passeert de zaligheid! Christus roept in Zijn onderwijs indringend op om de helpende en zorgende hand uit te steken naar Lazarus, want zo zegt Hij in het Evangelie van Mattheüs: *Voorwaar zeg Ik u: Voor zoveel gij dit een van deze Mijn minste broeders gedaan hebt, zo hebt gij dat Mij gedaan.*

Zingen: Psalm 81: 12 en 13

Stelling: Kinderen van het koninkrijk kunnen verloren gaan.

Zaterdag 22 november

Subthema: 'Twee bouwers'

Lezen: Mattheüs 7:24-27

Mattheüs 7:24, 26

Een iegelijk dan, die deze Mijn woorden hoort en dezelve doet, dien zal Ik vergelijken bij een voorzichtig man, die zijn huis op een steenrots gebouwd heeft (...) En een iegelijk, die deze Mijn woorden hoort en dezelve niet doet, die zal bij een dwazen man vergeleken worden, die zijn huis op het zand gebouwd heeft.

De woorden van de Bergrede zijn bij veel mensen bekend. De Bergrede begint met de bekende zaligsprekingen en wie kent deze indringende woorden niet? Om maar één voorbeeld te noemen: *Zalig zijn de armen van geest; want hunner is het Koninkrijk der hemelen*. Jezus eindigt Zijn Bergrede met een ernstig en vermanend woord: de bekende gelijkenis van de twee bouwers. Jezus noemt de éne bouwer een verstandige man en de ander een dwaze man. De eerste hoort en doet het Woord van Christus en de ander hoort het Woord van Christus wel, maar geeft er geen gehoor aan. Wat wil dat nu zeggen: 'het Woord van Christus horen en doen'? Denk aan de voorgaande woorden over de smalle weg. Wie het Woord van Christus doet, wordt aan de vruchten gekend. Johannes spreekt over vruchten der bekering waardig. Moeten we hier niet denken aan de woorden van Christus Zelf? *Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand. Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede aan dit gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelfen*. Wie de woorden van deze gelijkenis leest wordt meegenomen naar het aangrijpende moment dat het huis van de dwaze bouwer instort. De kolkende bergstromen sleuren zijn huis mee, wat staat op een zandgrond. Niets blijft er over van het huis. Vaak het Woord van Christus gehoord, maar geen gehoor gegeven aan Zijn Woord.

Zingen: Psalm 18:9

Vraag: Op welk fundament staat ons levenshuis?

Zondag 23 november

Subthema: 'De goede Herder'

Lezen: Johannes 10:1-21

Johannes 10:11

Ik ben de goede Herder; de goede herder stelt zijn leven voor de schapen.

De Kerk van Christus wordt in de Schrift onder tal van beelden getekend. Een daarvan is het beeld van een kudde schapen. Een voor die tijd herkenbaar beeld. Uit het leven van alledag gegrepen. Je moet bij dit beeld wel beseffen dat het hoeden van een kudde geen idyllisch bestaan was. Het was hard en riskant en niet zonder gevaar. Er was het gevaar van het wild gedierte. Als de Psalmen het beeld van een kudde gebruiken voor het volk van God, dat wil daarmee gezegd zijn dat het volk veilig was onder Gods hoede. Hij voerde hen veilig. Dit is het werk van Christus. Hij weidt Zijn kudde. Hij vergadert de lammeren in Zijn armen. Hij leidt de zogenden. Christus zoekt als de goede Herder het verlorene en heelt het gewonde. Hoe anders is Hij als de herders van het volk Israël in die tijd! Christus kent Zijn schapen bij name. Hij roept ze. Hij voert hen naar buiten. Waar de Joodse leiders de schapen verstrooien, daar beschermt Christus Zijn schapen. Hij is de goede Herder, Die Zijn leven stelt voor de schapen. Hij legt Zijn leven af. Wij weten hoe het gegaan is. De huurlingen hebben de Herder gegrepen. De Herder werd geslagen en de schapen werden verstrooid. Maar God heeft de grote en goede Herder der schapen opgewekt uit de doden. En na Zijn hemelvaart heeft Hij aan Zijn gemeente sommigen tot herders en leraars gegeven. Er zijn nog andere schapen die van deze stal niet zijn. Die moet Hij ook toebrengen. Hier heeft Christus de gemeente van Jood en heiden op het oog. Het Evangelie moet verkondigd worden aan alle creaturen. Opdat Zijn huis vol zal worden.

Zingen: Psalm 106:4

Stelling: Deze Herder is ook mijn Herder. Ik herken Zijn stem.

Maandag 24 november

Subthema: 'Het zaad bij de weg'

Lezen: Mattheüs 13:1-23

Mattheüs 13:4, 19

En als hij zaaide, viel een deel van het zaad bij den weg; en de vogelen kwamen en aten datzelve op. Als iemand dat Woord des Koninkrijks hoort, en niet verstaat, zo komt de boze, en rukt weg, hetgeen in zijn hart gezaaid was; deze is degene, die bij den weg bezaaid is.

De laatste gelijkenis die we met elkaar lezen is die van de zaaier die het zaad zaait. Ik wil stilstaan bij wat Jezus zegt in vers 4 en 19. Misschien heb je deze woorden al heel vaak gehoord. Maar wat wil het nu zeggen dat het zaad bij de weg valt en door de vogels wordt opgegeten? Jezus legt de gelijkenis uit. Hij zegt dat dit wil zeggen dat de boze komt en het Woord wegrukt. Dat is het zaad wat bij de weg gezaaid is. Maar als we het bij deze woorden laten, dan doen we het Woord tekort. Er staat nog meer geschreven. Het gaat om een hoorder van het Woord die het wél hoort, maar niet verstaat. De reden hiervan is niet dat ze het niet kunnen begrijpen, maar dat ze geen moeite doen, het niet willen begrijpen. En in hen die niet willen, kan de satan zijn werk doen. Hij rooft het Woord terstond weg. Is dit geen indringende boodschap voor ons allemaal? Hoe overdenk jij het Woord? Hoe hoor jij het gepredikte Woord? Vol met de prikkels van de hele dag. Denkend aan de vele apps? Jezus zoekt de stilte op om met Zijn Vader te spreken. Zoek jij de stilte op voordat je met God spreekt? Of lees jij Zijn Woord gedachteloos? Dan ben ook jij een gewillige prooi voor de satan. Wie in gesprek is met de wereld om zich heen, staat niet open voor het Woord. Proef jij dat de satan hiermee wil verhinderen dat het zaad van het Evangelie vrucht draagt in jouw hart?

Zingen: Psalm 62:1

Vraag: Ken jij de werkelijke stilte voor de ontmoeting met de Heere God?